

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: E. B.
státní příslušnost X
t. č. pobytem X

zastoupen JUDr. Denis Mitrović, advokát
sídlem Mírové nám. 274, 517 21 Týniště nad Orlicí

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. OAM-617/ZA-ZA11-K10-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včasnou žalobou brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2023, č. j. OAM-617/ZA-ZA11-K10-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tím žalovaný rozhodl o azylové žádosti žalobce tak, že mu mezinárodní ochranu ve smyslu § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen

„zákon o azylu“), neudělil. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2024, č. j. Nad 203/2023-27, byla přitom věc postoupena k projednání a rozhodnutí místně příslušnému Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) poté, co bylo rozhodnuto o místní nepřislušnosti Krajského soudu v Hradci Králové a Městského soudu v Praze.

II. Napadené rozhodnutí

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul informace sdělené žalobcem v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu jsou obavy o život zapříčiněné výhrůžným jednáním ze strany otce a bratra dívky, se kterou byl žalobce ve vztahu. Dotyční totiž nesouhlasí s jejich sňatkem.
3. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný při posouzení azylové žádosti vycházel zejména z výpovědi žalobce, protokolu o výsledku žalobce a dále z informací, jež shromáždil v průběhu řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku.
4. Žalovaný posoudil azylový příběh žalobce z hlediska důvodů pro udělení azylu a neshledal, že by žalobce splňoval podmínky ve smyslu § 12 písm. a) či b) zákona o azylu. Pokud žalobce jako důvod podání žádosti o mezinárodní ochranu označil obavy o život z důvodu výhrůžek otce a bratra své dívky, jež nesouhlasili s jejich sňatkem, nelze v takto předestřené azylovém příběhu spatřovat relevantní důvody dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Z výpovědi žalobce je evidentní, že původci pronásledování pocházejí z izmirské kurdské komunity, tedy ze stejného etnického, náboženského a socioekonomického prostředí jako žalobce. Současně z žádných skutkových zjištění nelze dovozovat, že by motivem vyhrožování byla nevraživost založená na důvodech uvedených v citovaném ustanovení. Naopak, předmětem všech vyřčených problémů žalobce jsou výlučně soukromé rodinné spory s příbuznými jeho partnerky bez jakékoli bližší vazby na rasu, pohlaví, náboženství, národnost, příslušnost k určité sociální skupině či zastávání určitých politických názorů.
5. Žalovaný zároveň poukázal na judikaturu správních soudů, dle níž lze nebezpečí pocházející ze strany soukromých osob považovat za azylově relevantní pouze v případě nemožnosti domoci se ochrany v zemi původu. Žalobce se však svoji situaci nesnažil nijak vyřešit a na státní orgány se s žádostí o pomoc vůbec neobrátil. Z okolností žalobcova příběhu přitom nelze uplatňovat domněnku, že by neměl přístup k vnitrostátní ochraně či že by mu ze strany příslušných orgánů měla být požadovaná ochrana odepřena. Sám žalobce pak potvrdil, že nikdy neměl žádné potíže s tureckými státními orgány, policií, soudy ani armádou. Zrovna tak i vyloučil, že by byl ve vlasti v minulosti trestně stíhán, přičemž v případě žalobce jde o osobu zcela apolitickou, která svým profilem nepřitahuje pozornost státních orgánů. Ohledně možností žalobce požádat o vnitřní ochranu v Turecku žalovaný odkázal na informace plynoucí ze zpráv o zemi původu.
6. V otázce doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu pak žalovaný uzavřel, že žalobce zákonné podmínky pro její udělení nesplňuje. Ve správním řízení totiž nebyly zjištěny žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla hrozit v případě návratu do Turecka vážná újma uložením či vykonáním trestu smrti. Potíže žalobce se soukromými

osobami ani jeho kurdská příslušnost potom v daném případě nepostačují pro závěr o reálně hrozícím nebezpečí v podobě mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Na základě podkladů o bezpečnostní situaci v zemi původu žalovaný též vyloučil, že by na území Turecka v současnosti probíhal ozbrojený konflikt ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Konečně případné vycestování žalobce z území ČR nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR.

7. Poněvadž okolnosti azylového příběhu žalobce přiznání mezinárodní ochrany neodůvodňují, žalovaný žalobci mezinárodní ochranu neudělil.

III. Žaloba

8. Napadené rozhodnutí považuje žalobce za nezákonné. Namítal, že se mu v průběhu správního řízení nedostalo řádného poučení, neboť mu žalovaný nevysvětlil podstatu jednotlivých úkonů a jejich význam pro výsledné rozhodnutí ve věci. Konkrétně žalobci nebylo vysvětleno, že jeho výpověď představuje jediný důkazní prostředek k prokázání jeho nároku a že ve správním spisu založené zprávy (vyhotovené v českém jazyce) jsou jediným zdrojem informací pro posouzení stavu v zemi původu. V rámci výsledku se pak žalovaný namísto zjištění skutkového stavu věci pouze snažil žalobce nachytat na jeho vlastních tvrzeních.
9. Žalobce dále žalovanému vytýkal, že mu ustanovil tlumočníka z jazyka, kterým běžně nehovoří a neužívá jej. Turečtina není mateřským jazykem žalobce a aktuálně ji vůbec nepoužívá. Žalobce hovoří výhradně kurdsky, přičemž jeho schopnost porozumět turečtině v nuancích nezbytných pro vysvětlení okolností jeho odchodu z vlasti je značně omezená a nemůže objektivně obrazet skutečnosti, které se žalobce při výsledku pokoušel vylíčit. K procesu tlumočení potom žalobce ve správním řízení žádné výhrady nevzněl, neboť se z respektu k žalovanému neodvážil jeho opatření jakkoli zpochybňovat a o výměru tlumočníka nepožádal.
10. Konečně žalovaný pochybil i při zjišťování skutkového stavu, jelikož shromáždil důkazy pouze v neprospěch žalobce, které vložil subjektivně a opomenul vzájemné souvislosti. Shromážděné důkazy jsou navíc z části zastaralé a irelevantní, takže je nelze aplikovat na žalobcův případ. Žalovaný pomíjí, že vládnoucí turecký režim soustavně potlačuje práva kurdského obyvatelstva a Turecko popisuje jako standardní západní demokracii. Hodnocení důkazů je zcela tendenční a nereaguje na okolnosti žalobcova příběhu. Stran možného nebezpečí pronásledování či vážné újmy v případě návratu žalobce do vlasti pak napadené rozhodnutí postrádá jakoukoliv hlubší analýzu. Okolnosti příběhu žalobce zavadávají udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť existuje přiměřená pravděpodobnost, že bude žalobce po svém návratu zpět do Turecka pronásledován. Přitom není možné předpokládat, že by se žalobce domohl účinné vnitrostátní ochrany, přičemž v jeho případě nepřichází v úvahu ani přesídlení do jiné části země.
11. Pro shora uvedené důvody žalovaný krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Současně požádal uhradit náklady soudního řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Ve vyjádření ze dne 26. 1. 2024 žalovaný uvedl, že podaná žaloba je zcela obecného charakteru a bez bližší souvislosti k příběhu žalobce. V kontextu námitky spočívající v neposkytnutí právní pomoci žalovaný sdělil, že si žalobce dne 15. 5. 2023 převzal poučení a předvolání pro žadatele o mezinárodní ochranu. Z obsahu tohoto poučení je pak zcela zjevné, že byl žalobce dostatečně informován nejen o možnosti vyhledat si bezplatnou právní pomoc, nýbrž i o možnosti využití právního poradenství. Žalobce se však ze své vůle rozhodl této možnosti nevyužít.
13. Ohledně námitek vůči nesprávně zvolenému jazyku tlumočení pak žalovaný odkázal na záznam o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu obsahující též prohlášení o jazyku žalobce. Z něj vyplývá, že je žalobce schopen dorozumět se turecky. Proto byl pro tlumočení ustanoven kvalifikovaný soudní tlumočnick tureckého jazyka, jenž tlumočil veškeré správní úkony žalobce po celou dobu správního řízení. Jelikož pak žalobce po celou dobu trvání řízení nezmínil žádný nedostatek či nespokojenost s tlumočením, jeví se žalovanému žalobní námitka jako irelevantní a účelová.
14. Veškeré žalobní námitky byly posouzeny ve správním řízení a žalovaný je ve svém rozhodnutí náležitě zhodnotil. Svá tvrzení žalovaný opřel o dostatečné množství aktuálních a objektivních podkladů o zemi původu, na jejichž základě tvrzené politické a etnické pronásledování žalobce adekvátně zhodnotil. Žalovaný si opatřil dostatek důkazů k veškerým žalobcem předestřeným skutečnostem, přičemž jeho postup byl v souladu se zákonem i evropskou legislativou. Žalobce měl příležitost se s obsahem nashromážděných podkladů seznámit, vyjádřit se k nim i k jejich zdrojům, příp. též navrhnout jejich doplnění. Nynější značně obecné námitky vůči podkladům a zjištěnému skutkovému stavu věci proto nejsou způsobilé správnost napadeného rozhodnutí zpochybnit.
15. Jelikož vznesené žalobní námitky pochybení žalovaného neprokazují, žalovaný zdejšímu soudu navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

V. Správní spis

16. Správní spis sestává zejména ze záznamu o poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 17. 5. 2023 a z protokolu o pohovoru k dané žádosti z téhož dne. Správní spis obsahuje rovněž kopii protokolu o výsledku žalobce v řízení o správním vyhoštění ze dne 14. 5. 2023, č. j. CPR-18473-9/ČJ-2023-931200-SV.
17. Kvůli posouzení aktuálních bezpečnostních a politických poměrů v Turecku a zhodnocení dostupných možností ochrany před protiprávním jednáním ze strany soukromých osob založil žalovaný do správního spisu tyto podklady o zemi původu. Jedná se o Informaci OAMP: Turecko: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 8. 7. 2022; dále Informaci Mezinárodní organizace pro migraci (IOM): Turecko: Přehled údajů o zemi za rok 2022 ze dne 23. 2. 2023; dále Informaci MZV ČR č. j. 103966-6/2022-LPTP ze dne 16. 3. 2022, k č. j. MV-39234-1/OAM-2022, ze dne 1. 3. 2022; Informaci OAMP: Turecko: Turecký soudní systém ze dne 7. 3. 2022; Informaci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE): Turecko: Profil země ze dne 22. 2. 2022 a Informaci MZV ČR č. j. 118577-6/2023-MZV/LPTP ze dne 23. 8. 2023, k č. j. MV-110147-2/OAM-2023: Odepření ochrany ze strany policie, odepření soudní pomoci a možnosti ochrany osob ohrožených trestnou činností ze dne 28. 8. 2023. Žalobce se vzdal

svého práva na seznámení a vyjádření se k podkladům rozhodnutí a k převzetí rozhodnutí se nedostavil.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu (ve znění účinném do 30. 6. 2023).
19. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Při posuzování věci soud přihlédl rovněž k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
20. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se konalo dne 13. 8. 2024 za účasti žalobce, jeho zástupce a ustanoveného tlumočníka z jazyka kurdského. Žalovaný se z jednání omluvil. Krajský soud označil napadené rozhodnutí a vyslechl úvodní přednes zástupce žalobce, jenž odkázal na obsah žaloby. Soud shrnul podstatný obsah soudního spisu a připojeného správního spisu. K obsahu správního spisu zástupce žalobce neměl žádné připomínky. Žalobce osobně k věci uvedl, že problémem je postavení Kurdů v Turecku, kdy jim státní režim dělá potíže. Jako elektrikář nemohl v Turecku najít odpovídající uplatnění. Žalobce uvedl, že mu byl někým vlivným zadržen cestovní doklad ještě předtím, než mu ho vydali. V ČR má přítelkyni a chtěl by tu zůstat. K námitkám ohledně tlumočení ve správním řízení uvedl, že měl obavy tlumočnicki všechno sdělit, když s ním hovořila turecky. K dotazu soudu zástupce žalobce uvedl, že nemá další návrhy na dokazování. Krajský soud poté dokazování ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů ve věci přistoupil po přerušení jednání k vyhlášení rozsudku.
21. Žaloba **není důvodná**.
22. Krajský soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné a všechny podklady jsou založeny ve správním spisu. Žalovaný označil všechny rozhodné podklady a provedl kvalifikaci zjištěného skutkového stavu pod příslušná ustanovení zákona o azylu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je srozumitelné a dostatečně podrobné vzhledem k důvodům žádosti a situaci v zemi původu.
23. Procesní námitky vůči postupu žalovaného nejsou důvodné. Žalobce uvedl v poskytnutí údajů k žádosti, že se domluví turecky, a tudíž tlumočení do tohoto jazyka nebylo vadou řízení. I tam žádal tlumočníka do tureckého jazyka. Rovněž výslech u Policie ČR proběhl v tomto jazyce. Krajský soud rozumí tomu, že kurdština by pro žalobce byla zřejmě vhodnějším jazykem pro komunikaci se státními orgány. Nicméně z podkladů založených ve správním spisu nevyplývá, že by žalobce žádal o tlumočníka z kurdštiny či namítal v průběhu pohovoru (či dříve výslechu na cizinecké policii), že turečtině nerozumí natolik, aby v ní byl schopen dostatečně jistě komunikovat s úředními osobami. Proto krajský soud považuje tuto námitku za nedůvodnou (srov. obdobně rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 10. 2022, č.j. 33 Az 40/2021-71).
24. Co se týká poučení žalobce o smyslu jednotlivých důkazních prostředků, krajský soud shledal, že správní spis obsahuje standardní poučení žadatele o mezinárodní ochranu.

Žalovaný k tomu v řízení předložil též tiskopis standardního poučení žadatele o azyl v českém jazyce. Z průběhu správního řízení podle názoru krajského soudu nevyplynula potřeba dalšího poučení. Při pohovoru dne 17. 5. 2023 mu bylo dáno dostatečné poučení ohledně smyslu a účelu pohovoru (předtím již žalobce absolvoval výslech na cizinecké policii). Žalobce výslovně a jednoznačně uvedl, že ve věci další vyjádření podat nechce. Z vyjádření žalobce také nevyplyvá, že by měl v úmyslu žalovanému předkládat další důkazy ke svému azylovému příběhu. Z povahy jeho tvrzení navíc plyne, že ani takové důkazy nemohl mít k dispozici (kupř. svědky k výhrůžkám ze strany rodinných příslušníků jeho přítelkyně, kopii cestovního dokladu, který podle svého tvrzení nikdy neměl atd.). Krajský soud zdůrazňuje, že žalobce nenamítal, že by byl zbaven svého práva na vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, ale pouze to, že byl nedostatečně poučen. Krajský soud v tomto případě považuje i vzhledem k okolnostem takové poučení za dostatečné k tomu, aby žalobce byl seznámen s procesními možnostmi postupu v řízení.

25. Co se týká zjištění skutkového stavu věci, krajský soud považuje shromážděné podklady pro rozhodnutí za dostatečné a aktuální vzhledem k datu vydání napadeného rozhodnutí. Žalobce nijak nespecifikoval, které konkrétní podklady by měly být zastaralé či nepravdivé. Žalovaný do správního spisu zařadil nejen podklady obecnějšího charakteru pojednávající o bezpečnostní a politické situaci v Turecku (Informaci OAMP: Turecko: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 4. 8. 2023 či Informaci IOM: Turecko: Přehled údajů o zemi za rok 2022 ze dne 23. 2. 2023), nýbrž i aktuální zprávy přímo odpovídající konkrétním okolnostem azylového příběhu žalobce [Informaci MZV ČR: Odepření ochrany ze strany policie, odepření soudní pomoci a možnosti ochrany osob ohrožených trestnou činností ze dne 28. 8. 2023 či Informaci MZV ČR č. j. 103966-6/2022-LPTP ze dne 16. 3. 2022, k č. j. MV-39234-1/OAM-2022, ze dne 1. 3. 2022]. Na tomto místě zdejší soud připomíná, že se žalobce vzdal práva na seznámení a vyjádření s podklady rozhodnutí a k obsahu jednotlivých shromážděných podkladů v průběhu správního řízení nic nenamítal. I s přihlédnutím k těmto skutečnostem proto soud vyhodnotil námitky žalobce jako nedůvodné.
26. Pokud žalobce namítá, že turecký režim je autoritářský a potlačuje práva Kurdů, tato argumentace neodpovídá tvrzenému azylovému příběhu. Žalobce dle svých slov neměl s režimem prezidenta Erdogana žádný problém ani si nestěžoval na postup státních orgánů. Důvod jeho ilegálního útěku do Evropy spočívá pouze v problémech s rodinou jeho přítelkyně, jejíž členové si nepřejí, aby si ji vzal za ženu.
27. Co se týká problematiky pronásledování kurdského etnika v Turecku, krajský soud v této souvislosti připomíná, že otázkou postavení a poměrů příslušníků kurdské menšiny v Turecku se ve své judikatuře opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Ten sice připustil, že Kurdové žijící na území Turecka prokazatelně čelí významným nesnázím, tyto nicméně samy o sobě bez přistoupení dalších azylově relevantních skutečností nedosahují vysoké intenzity pronásledování dle § 12 ani nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Nelze tak tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2023, č. j. 10 Azs 246/2022-37, ze dne 2. 3. 2023, č. j. 1 Azs 256/2022-29, ze dne 23. 3. 2023, č. j. 1 Azs 281/2022-59, ze dne 17. 8. 2023, č. j. 6 Azs 271/2022-32, či ze dne 30. 8. 2023, č. j. 1 Azs 129/2023-29). Azylově relevantní mohou být dle ustálené judikatury správních soudů typicky až opodstatněné obavy z pronásledování a vážné újmy politicky aktivních členů kurdské menšiny či účastníků pokusu o převrat z roku

- 2016 (k problematice politicky aktivních Kurdů srov. zejména rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2020, č. j. 10 Azs 278/2019-57, či ze dne 27. 10. 2020, č. j. 10 Azs 235/2020-35; k postavení politicky neaktivních Kurdů pak viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2022, č. j. 2 Azs 48/2022-35, ze dne 16. 2. 2023, č. j. 7 Azs 314/2022-33, či recentní usnesení ze dne 20. 6. 2024, č. j. 1 Azs 53/2024-31).
28. Žalovaný se věnoval posouzení tohoto azylového příběhu dostatečně a ve světle stávající relevantní judikatury správních soudů v obdobných věcech. Výklad podmínek pojmu pronásledování ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu obsažený v žalobě je zcela obecný a není přílehlavý k azylovému příběhu žalobce. Krajský soud opakuje, že žalobce neměl s pronásledováním Kurdů žádnou osobní zkušenost, v Turecku pracoval jako elektrikář a neměl vůči státním orgánům žádné výhrady. K předchozímu pronásledování žalobce tedy jednoznačně nedošlo, neboť jeho problémy s rodinnými příslušníky jeho přítelkyně nelze pod tento pojem podřadit. Z žádných okolností azylového příběhu nevyplyvá jakákoliv souvislost těchto soukromých osob se státním režimem.
29. V neposlední řadě pak na věrohodnosti žalobcem prezentovaného sledu událostí nepřidává ani tvrzení vznesené poprvé při ústním jednání, že žalobci byl zadržen cestovní doklad. Toto tvrzení nemá oporu v žádném vyjádření žalobce ve správním řízení a působí tak zcela nevěrohodně, stejně tak jako sdělené důvody, proč k zadržení cestovního dokladu mělo dojít (kurdská etnická příslušnost žalobce). Žalobcem sdělená tvrzení, která jdou nad rámec azylového příběhu prezentovaného ve správním řízení, nepovažuje krajský soud za věrohodná.
30. Úvahy žalobce o nemožnosti „vnitřního útěku“ jsou zcela mylné. V situaci, kterou žalobce popsal ve svém azylovém příběhu, bylo zcela na místě obrátit se na policejní složky v zemi původu, a nikoliv utíkat do jiné části Turecka, či dokonce do jiné země. Žalobce se vůbec nepokusil o řešení situace ohledně výhrůžek rodinných příslušníků jeho přítelkyně řešit standardními prostředky právní ochrany. Jak uvádí Informace MZV ze dne 16. 2. 2022, v Turecku existuje také dozor veřejného žalobce nad úkony policie při vyšetřování podezření ze spáchání trestného činu. Žalobce neměl žádný objektivně ospravedlnitelný důvod se domnívat, že by mu policejní ochrana nebyla poskytnuta.

VII. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené důvody rozhodl krajský soud o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalovanému potom v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani náhradu nákladů řízení nepožadoval, pročez se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. srpna 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce